

TÉMA MĚSÍCE

DOPRAVA NÁS STÁLE DUSÍ

Příliš mnoho aut na klidnou obec. Foto -na-

Výsledky říjnového dopravního průzkumu dokládají stále vysokou dopravní zátěž v obci. Kolem Katranu projede denně 11 tisíc vozů. Obchvat využívá denně téměř 10 tisíc řidičů.

„Průjezd obcí je pořád příliš velký. Obchvat nám ulevil od těžkých kamionů, ale většinu dopravy zatím neodvedl. Strašidelná je představa, že bez obchvatu by po náměstí jezdilo stále 20 tisíc vozů denně, což je téměř dvojnásobek současného stavu,“ říká starosta Martin Kupka.

Zmenšení dopravní zátěže v obci zůstává stále jednou z jasných priorit většiny zastupitelů. Různí se jen názory, jaká dopravní opatření je třeba realizovat a kdy. „Jasně ale je, že dosavadní změny a úpravy nestačí,“ i na tom se s předsedou dopravního výboru Janem Vondrášem většina shoduje. Jaká další opatření začne obec připravovat v podobě stavebních projektů, rozhodnou zastupitelé na začátku příštího roku. Od zpracovatele dopravního průzkumu AF City Plan si ještě vyžádají, aby zpřesnil svá doporučení a co nejpřesněji zhodnotil předpokládané přínosy i rizika konkrétních navrhovaných opatření.

Během listopadového jednání se zastupitelé i část veřejnosti seznámili s výsledky průzkumu. Starosta obce shrnul dosavadní kroky vedení obce směrem ke snížení dopravní zátěže. „Za naprosto klíčové pokládám odstranění jedné z nejvýznamnějších příčin dopravních komplikací v Libeznicích. A tou je problematické napojení na dálnici u Staré pošty. To je úzké hrdlo, které stále vrací

dopravu do Libeznice. Navíc budeme pořád narážet na to, že je to přes Libeznice prostě kratší. O to víc energie musíme nasměrovat k přestavbě dálničního napojení a k opatřením v celém úseku silnice II/243 z Libeznice až po Březiněves,“ shrnuje Martin Kupka a doplňuje, že se naštěstí podařilo dospět k prvnímu konkrétnímu příslibu změny. Na jaře roku 2013 vybuduje Ředitelství silnic a dálnic bypass kruhové křižovatky u dálnice. Zároveň pracuje na projektu celkové přestavby MUK Zdíby. Probíhá tak zvaná velká EIA (posouzení vlivu stavby na životní prostředí).

Právě urychlení celkové přestavby křižovatky musí být podle starosty hlavním cílem Libeznice. Při listopadovém jednání představil celou řadu konkrétních kroků, které budou k tomuto cíli směřovat. Libeznice se pokusí spojit další obec a města ve společném tlaku na stát. Jan Vondráš přišel s iniciativou oslovit v co největší míře projíždějící řidiče, aby pomohli tlak zesílit. „Dostávat budou letáček s prosbou, aby svým hlasem a kliknutím na internetu podpořili co nejrychlejší přestavbu MUK Zdíby,“ vysvětluje Jan Vondráš. Půjde o rozsáhlejší kampaň s názvem „Do Prahy bez infarktu“. „Oslovíme prostřednictvím místních periodik i občany okolních měst a obcí, abychom je seznámili se záměrem, který jim má v budoucnu výrazně pomoci, a vyzveme je také k podpoře,“ doplňuje Martin Kupka. Podrobné informace o záměru bude možné najít od ledna na internetových adresách www.doprabyzinfarktu.cz a www.bezinfarktu.cz.

-na-

SLOVO STAROSTY

Milí čtenáři,
možná nemáte stejně jako já rádi patetická ohlédnutí za uplynulým rokem. Nechystám se vyjmenovávat všechny úspěchy posledních 12 měsíců. Pokud by nebyly vidět a nevěšili jste si jich sami, bylo by to s nimi stejně na pováženou. A bylo by zhoła zbytečné je popisovat.

Zastávím se ale u dvou událostí, které mě trochu vyvedly z míry. Ukázaly, že podivné poměry a hloupé návyky z minulosti se nás pořád nějak drží.

Vracím se k ukradeným borovicím u úřadu a příběhu, který mě šokoval snad ještě více. Po zapojení kamerového systému zůstaly nové sazenice borovic už na svém místě. Krádež se naštěstí nezopakovala. Sláva! Jenže na jiném místě a v jiném čase nejmenované občanky Libeznice prý pilně stěhovaly sazenice skalniček z jiného pozemku před své domy. Když se skutečný majitel pozemku i zmíněných sazenic na ně obrátil s nesmělým dotazem, co to dělají, odpověděly bohorovně, že si myslely, že je to obecní pozemek a že přemísťování je zcela v pořádku. Na nic nečekaly a pustily se navíc do protiútoků, že když je to jeho, tak si to měl řádně oplotit. Krádež soukromého, obecního či státního majetku se přece v principu vůbec neliší. Ve všech případech je to krádež. Na tom sebelepšími slovy a seberychejšími útokem nic nevylepšíme.

Vánoční čas je příležitost, kdy se sami sebe ptáme, přece jen trochu víc než jindy, jací vlastně jsme. Ten příběh s přemísťováním samozřejmě žádný optimismus do žil nepřilévá. To přece za socialismu se říkalo, že je všechno nás všech a kdo nekrade, okrádá vlastní rodinu. Nějak si to ale neseme v sobě a neměli bychom. Dávno se ukázalo, že doba těch dvou slavných hesel byla vážně nemocná a neměla by se vracet ani v náznu.

Připadá vám nepatřičné v předvánočním sloupku připomínat takové věci? Máte pravdu, je to poněkud nepoetické. Ten kontrast ale může mít svůj smysl. Ukazuje totiž, že se stále nepodařilo naplnit více než dvacetileté volání po poctivější společnosti, která si bude hledět skutečných lidských hodnot a méně se nechá svazovat závislostí na penězích a majetku. Vánoce jsou vzácným obdobím, kdy se pravdě a tomu dobrému v nás daří více než jindy. Nad hromadou dáreků se nám v koutku duše rozsvítí, že důležitější než nominální hodnota těch darovaných věcí je, s kým tu radost sdílíme, a že jsme spolu v rodinném nebo přátelském kruhu.

Přeji Vám, aby takových zážitků lidské blízkosti přinesly nadcházející svátky co nejvíce a aby na ně byl bohatý i celý příští rok.

Martin Kupka

Číslo měsíce: 62 – to je počet vysazených stromů v naší obci v letošním roce.

ROZHOVOR

VELIKOST DÁRKU
NENÍ V CENĚ

Pana faráře Pavla Kuneše v líbeznickém kostele sv. Martina potkáte dnes už spíš výjimečně, pokud se ale zeptáte kohokoli z líbeznických rodáků na zdejší farnost, určitě si na jeho jméno vzpomenou. Sloužil tu jako duchovní správce řadu let, od roku 1971 do roku 1999. Dnes působí především v Klecanech. Životy mnoha místních věřících v dobrém významně ovlivnil. Jeho kázání byla a jsou výjimečná. Nezátěžují se zbytečným formalismem. Směřují k co nejmodernějšímu a nejcivilnějšímu projevu. Využívají metafor a podobenství. Snaží se co nejpřesněji trefit podstatu lidských trampot, bolestí i radostí. Jsou blízka stylu Toho, jehož příchod si o Vánocích připomínáme.

Vánoce jsou pro faráře určitě jedno z nejnáročnějších období. Slouží většinou i za tuhých mrazů – a navíc mnohem více než jindy. Jsou pro vás Vánoce opravdu nejradostnější svátky, jak ze všech stran slyšíme?

Na tuhé mrazy jsme my, katolíci, v kostelích zvyklí. Dnes si vypomáháme úpravou menších prostor v kostelích, které se dají trochu zateplit. Ale zrovna v této době např. u nás v Klecanech to možné není. Přistěhovaných sousedů je tolik, že se do naší moc pěkné zimní kaple vůbec nevejdeme. Ale Vánoce jsou pro mě radostné, protože jsou klidné, rodinné a nadějně.

Rodiče dětem vypráví o malém Ježíškovi, který nosí dárky. Většina dnešních dárků má ale k poselství biblického příběhu hodně daleko. Není celé předvánoční nákupní hemžení tak trochu zneužitím velkého Příběhu?

To určitě je. Dá se to pochopit jenom tak, že lidé ani netuší, co je důvodem těchto svátků, a pak už zbývá jen nakupování. A ke vši hrůze: lidé si dokonce vypůjčují na to, aby někomu dali dárek. Jako by nevěděli, že velikost dárku není v ceně. Lituji těch lidí, kteří se těší na drahé dárky. Jednak mohou být zklamáni, jednak zapomněli, že radost udělá člověku jakkoli malý dárek – vždyť je projevem zájmu o ně. Kolikrát jste vděční za malinkou drobnost, která vás na dlouhou dobu potěší. Vyžaduje to ode mě, abych sám byl vděčný. Např. za život. Dostal jsem ho zadarmo. Taky bych měl být vděčný za Zemi, která mi umožňuje život, i za lidi, kteří jsou kolem mne. Bez nich by se mi žilo těžce. Vzpomínám-li si vděčnost na své rodiče a na prarodiče, které jsem znal jako dárce mého života, mohu pokračovat a třeba dojít až na úplný začátek. Tam se mohu dokonce potkat s Pánem Bohem.

Jak sám líčíte narození Ježíše těm, kteří do kostela běžně nechodí?

Jádro je v oslavě narozenin Ježíše, tehdy malého Ježíška. Jako výchozí musíme vzít svědectví evangelí, která zařazují jeho narození do kontextu tehdejší historie. Od té toby se jistě narodilo mnoho dětí v ještě horších podmínkách, než nám představují vánoční evangelia. Ale z tohoto dítěte se stal dospělý muž, Ježíš nazývaný Kristus, který základním problémům lidského života rozuměl tak dobře, že jeho názory a postoje jsou výborným řešením i pro nás.

Jak moc podle vašich zkušeností děti a mladí lidé vědí o tom, kdo byl skutečně Ježíš Kristus?

O Ježíšovi neví nikdo skoro nic. A většinou jsou přesvědčeni, že o něm nic vědět nepotřebují. Zdá se jim, že vědí o něm všechno. Tak se stane, že ani netuší, co např. Ježíš radí k překonání strachu před hodnocením ostatních lidí. Protože strach podle něho je tím, co nás nejvíc svazuje a co nám nejvíc ztěžuje život.

Zažil jsem řadu vášnivých sporů o překlady a výklady Bible. S Vánoce se pojí přání „Pokoj lidem dobré vůle“. Starý český překlad uvádí ale „Pokoj lidem, dobrá vůle“. Ta drobná odlišnost může mít velký vliv na výklad toho přání. Jak se stavíte k takovým sporům a jak moc doslovně sám čtete text Bible?

Čtení Bible je otázka na delší vysvětlování. Je třeba vědět, že Bible vznikala v průběhu více než 1000 let, má množství autorů a má tedy v sobě i různé literární druhy. Něco musíte vzít doslovně: Nepokra-

Pavel Kuneš letos v létě požehnal novému parku na náměstí. Foto Luboš Kovář

deš, s tím nic nenaděláte. Ale: Svádí-li tě tvá ruka, usekni ji, to nemohu brát doslovně ani za nic. Tím je péče jen obrazně řečeno, že od pokušení musíš rázně odstoupit. Rázně vypnout vypínač TV, jinak od toho neodejdeš. Nejlépe smysl vámi uváděného vánočního zvolání vystihuje podle mě ekumenický překlad: Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj mezi lidmi; Bůh v nich má zalíbení.

Věnoval jste se vždy hodně dětem. Napsal jste také knížky Základní křesťanská poradna a Poznámky starého faráře aneb Milé studentstvo! Čím je vám práce s dětmi blízká?

Pro děti je pouze ta první knížka. Poznámky jsou moje minutové projevy ve školním rozhlase Arcibiskupského gymnázia, kde jsem 10 let vyučoval. S dětmi jsem měl původně pouze soucit, protože byly často samy v kostele při mši, která je pro dospělé. Později jsem učinil zkušenost a pochopil, že děti mají duši stejně jako já. Jejich problémy, které se mohou vedle mých problémů jevit jako nepatrné, jsou ovšem pro ně stejně významné a velké jako ty moje. Tak jsem se během života neustále utvrzoval v úctě k dětem.

Už jsem od mnoha lidí slyšel, že v Čechách trpíme blbou náladou. Určitě je možné mezi lid-

mi cítit přinejmenším zklamání z politiky. Jak vnímáte vy současné naladění ve společnosti?

V pátek 7. prosince jsem byl pozván do Proseče na Českomoravské vysočině. Družímo invalidů Ergotep tam otevřelo nově rekonstruované prostory. Družímo založil před 10 lety sedmačtyřicetiletý Jiří Herynek. Má od narození těžce poškozené obě ruce, hrnek udrží pouze oběma rukama. Ze začátku – spolu se svým zdravým synovcem – zaměstnával 15 invalidních zaměstnanců. Dnes jich má 120, z toho 116 je invalidních! Vedle každé dílny je odpočívárna s pohovkami, aby každý mohl pracovat, jak dlouho vydrží, a potom si chvíli odpočinout. Nechal vyškolit své zaměstnance v práci na PC a dnes pracují pro ČSOB! Provozují internetový obchod. Jsou tak soběstační, že mohou podporovat aktivity jejich města. Pořádají kurzy pro žáky od 6. do 9. třídy v práci na PC. Teď otevřeli nové vzdělávací středisko. Je možno sehnat na Vysočině práci pro 120 invalidních lidí? Ergotep to umí.

Na co z období, kdy jste v Líbeznicích sloužil, nejraději vzpomínáte?

My jsme tam v kostele měli velmi dobrou partu. Po mši jsme se kolikrát nemohli ani rozejít. Ale nejpěknější akcí, na kterou stále vzpomínám – kromě složitého malování kostela nebo brigádnických oprav a úklidů – byla silvestrovská mše s Rybovou Českou mší vánoční. Neznal jsem vesnici, která by si na něco podobného troufla. Hlavní zásluhu na tom měla celá rodina Stollových. Když si vzpomenu, jak tehdejší předseda KSČ zastrášoval těsně před začátkem mše Káju Stolla, hlavního sólistu, ještě dnes mi z toho jde mráz po zádech.

Co byste přál všem líbeznickým občanům před letošními Vánoce?

Nic víc než sobě: napravit spory a využít té zvláštní vánoční pohody. Zahráť si společně s babičkou žolíky a Člověče, nezlob se. S dětmi Blokus, stavět Merkura a vyzpěvovat koledy u stromečku. Taky jednu televizní pohádku denně a navštívit vánoční setkání v obci. Možná i v kostele. A třeba trochu přemýšlet nad tou pozapomenutou vánoční historií. Zjevně na tom něco musí být, když ji držíme už 2000 let.

Vánoce 2012 v Líbeznicích
a v líbeznickém kostele sv. MartinaNa Štědrý den 24. 12. ve 14.00 hodin
před kostelem sv. Martina

Obec Líbeznice, líbezníci hasiči, skauti, baráčníci, zahrádkáři, Stonožka zvou na společné **Setkání s vánočním punčem a betlémským světlem**. Přijďte si před kostel sv. Martina zazpívat koledy, popřát klidné svátky sousedům a ohřát se lahodným vánočním punčem. Letos se bude podávat i svařák a grog. Pro děti bude připraven čaj. Každý si přinese svůj vlastní hrneček na punč, abychom nerušili vánoční atmosféru množstvím plastových kelímků. K dispozici budou i líbeznické hrnky z keramiky za 200 Kč.

Na Štědrý den 24. 12. ve 22.00 hod

Půlnoční mše – Koledy a pastorely českých mistrů. Účinkuje Komorní chrámový sbor z Líbeznic a na tři trubky hrají členové rodiny Řápkových z Bořanovic. Řídí a na varhany hraje Lucie Stollová.

Na Silvestra 31. 12. v 16.00 hod

Již po sedmadvacáté chystáme provedení díla J. J. Ryba – Česká mše vánoční pro sóla, sbor, varhany a orchestr. Spoluúčinkuje mělnický chrámový sbor, hudebníci místní a hosté z různých pražských těles, řídí Lucie Stollová.

SPOR U JESLIČEK?

Vánoční stromeček zavoněl v pokoji, maminka na stole jablíčko rozkrojí. A když ho rozkrojí, uvidí hvězdičku, která se schovává v červeném jablíčku.

Tuhle básničku mám moc ráda. Když ji slyším, vybaví se mi ty krásné bílé Vánoce mého dětství, teplo, vůně mandarinek, čekání na Ježíška a dědu, který říká: „Tak se mi zdá, že jsem zaslechl nějaké cinkání...“

A přesně tato básnička mě napadla, když jsme přišli 1. prosince s dětmi na Mírové náměstí. Sníh sice nebyl, teplo také ne, místo mandarinek voněl spíše párek v rohlíku, ale atmosféra byla stejně kouzelná. Bylo to totiž kolem páté hodiny, před námi byl celý advent, doma už čekal na rozsvícení náš nádherný vlastnoručně vyrobený věnec a na náměstí se začali scházet sousedé. To, že opustili své domovy a přišli se pozdravit s ostatními, společně si zazpívat koledy a podívat se, jak se náš líbeznický vánoční strom po roce zase rozsvěcí, je asi důvod, že jsem byla tak trochu dojatá a že mi naskočila již zmíněná básnička. Možná to umocnila i skutečnost, že několik hodin před tím jsem absolvovala nákup v Globusu, kde mají sice Vánoce již od října, ale kde všechny ty čínské ozdoby, německé čokolády a prodejní akce vyvolávají v člověku spíše vánoční hrůzu a stres.

Takže rychle zpět z Globusu na náměstí... Bylo tedy už po páté, na náměstí se scházeli sousedé a fronta u stánku se „svařákem“ se trochu pro-

dloužila. Také napůl zmrzlí prodejci ze stánků trochu ožili, neboť ještě na poslední chvíli se jim podařilo prodat něco z jejich keramiky, dřevěných hraček, kožených rukavic a dalšího vesměs hezkého a vkusného zboží.

Krátce před šestou bylo potom na náměstí opravdu husto a někteří diváci stáli dokonce na druhé straně silnice. V šest hodin potom dav ztichl, aby mohl letošní líbeznické Vánoce oficiálně zahájit, jako již tradičně, pan starosta. Od něj jsme se mimo jiné dozvěděli jednu opravdu překvapivou zprávu. Letos se na vánočním stromě rozsvítí už 2300 světylek. Kdo přihlížel rozsvícení loni, si možná vzpomíná, že světel byly rovně 2000. V naší obci tedy v uplynulém roce přibýlo 300 (přihlášených) obyvatel! A potom jsme společně zapělí známé koledy. Těm z nás, kterým u občas vypadne nějaké to slůvko, pomohl Líbeznický koledníček, který krátce před tím rozdávaly děti. Zpěv byl sice nejdříve trochu ostýchavý, ale s každou další koledou ztraceli zábrany i zpočátku tišší pěvci. A potom se už vánoční strom konečně rozsvítil a myslím, že všichni chvíli tiše zírali. (A mně znovu naskočila výše zmíněná báseň.)

Po chvíli se začal dav pomalu rozcházet a já jsem byla v duchu zvědavá, kolik z přítomných se odebere domů a kolik z nich bude ještě pokračovat na první adventní koncert do kostela. A účast na koncertu byla opravdu nebyvalá. Kostel byl zce-

Králové měli ve Sporu u jesliček chvíli navrch. Foto Luboš Kovář

la zaplněn a spousta diváků ještě stála. A nutno také dodat, že ten, kdo se koncertu zúčastnil, určitě nelitoval. Letos na něm totiž trochu netradičně vystoupily děti z Dismanova rozhlasového dětského souboru, aby nám předvedly Rakovnickou vánoční hru ze 17. století nazvanou Spor u Jesliček. Náš jindy tichý kostel rozpochovali poletující andělíčky v bílých baretkách s jasnými hláskami a my všichni jsme si s nimi v průběhu představení ještě jednou zopakovali více či méně známé koledy. Myslím, že tato úžasná hra měla vše, co měla mít: byla vkusná, zábavná, měla příběh a nebyla zdlouhavá, takže se při ní nestačily začít nudit ani ty nejmenší děti.

Takže, abych vše shrnula: Vánoce v Líbeznicích jsou krásné. A nemyslím si to jen já – svědčí o tom hlavně ta spousta sousedů, kteří na jejich začátek letos přišli.

Pavla Zarembová

VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ

Konečně je to tady. 10. 11. 2012, den, kdy budu spolu s dalšími novorozelátky oficiálně přivítána do života. Doma se na tu velkou slávu chystáme již od rána. Maminka si při běhání mezi mnou, bráškou, poklizením a likvidací bráškových výtvarných uměleckých děl, snaží vytvořit slavnostní účes. Po několika marných pokusech to vzdává, smířená s tím, že umyté a čisté vlasy musí postačit. Na obličej si nanáší barvičky, aby zamaskovala naše společné dlouhé noční dýchánky. Když jsou zlikvidovány i poslední zbytky tátova pokusu o oběd, začíná nás maminka chystat. Protože mě velmi baví, když dělá různé grimasy a její obličej mění barvu, snažím se pro to udělat maximum. Bráška je o dva roky starší, tak už se moc snažit nemusí. Ví přesně co dělat, aby maminka udělala parní lokomotivu, které právě přiložili do kotle. Jak já miluji tyhle chvíle, když bráška běhá sem a tam, maminka za ním, snažíc se ho postupně oblékat a táta se jim pro zpestření hry plete do cesty. Nakonec se mamince přeci jen podaří nás všechny ustrojit do připraveného slavnostního oblečení a i přes tátovy protesty, že máme ještě čas, nás chystá k odchodu. Úplně přehlídí mé signály, kterými se jí snažím sdělit, že je potřeba vyměnit mi plínku. Naštěstí to svým vytrénovaným nosem brzy zavěťří sama a s povzdechem se pouští do přebalování. Bráška této chvíli využívá k dokončení ráno započatého výtvarného díla. Protože však už není čas na další výchovnou lekci, prochází mu to a maminka jen do kabelky přihazuje hřebec a čisticí ubrousky s tím, že na místě se doupravíme. Táta si bere přes rameno foťák a konečně vyrážíme. Přestože je Obecní úřad, kde se ta velká sláva koná, od našeho domu jen kousek, trvá nám cesta díky bráškově zálibě v autech poněkud déle. Přes mír-

To jsem já – Viktorie Karasová. Foto Lubomír Vosáhl

né potíže s mým kočárkem vjíždíme do Obecního úřadu, v rychlosti zdravíme odcházející novorozené občánky s rodiči a zdoláváme schody k Obřadní síni. Samozřejmě jdeme poslední, všichni na nás již čekají. S omluvným úsměvem usedáme na volné židle. Začátek obřadu moc nevnímám, neboť se maminka v rychlosti snaží mě i sebe doupravit. Když však začínají zpívat děti z mateřské školky, všichni se uklidníme a užíváme si krásného představení. Tato chvíle vydrží jen do té doby, než se slova ujímá pan starosta. Můj vzružený bráška již nevydrží sedět a vydává se na průzkum. Maminka ho sleduje připravená zasáhnout a zároveň se snaží vnímat projev pana starosty. Myslí na to, že před dvěma roky tu na stejném místě byla s bráškou. Jak ten čas letí. Dostáváme krásný balíček, na který se bráška okamžitě vrhá a rodiče se podepisují do pamětní knihy. Ještě zbývá nejtěžší úkol, a to společné focení. Maminka mě dává do krásné dřevěné kolébky a snaží se vedle ní postavit i brášku. Následuje ještě několik společných momentek s rodiči a maminka si s úlevou vydechne. Zvládlí jsme to. Při odchodu domů se maminka ještě ohlédne. Snaží si uchovat vzpomínku na tento výjimečný den, na můj slavnostní zápis a přivítání do života. A s tichým přáním zdraví všem odcházíme domů.

Viktorie Karasová

ADVENTNÍ ZAMYŠLENÍ

Opět jsou před námi Vánoce – svátky radosti, štěstí, pokoje a lidské souznělosti. S každým příchodem Vánoc se zamýšlíme nad nejlustnějším smyslem těchto svátků, které právem označujeme za svátky radosti, lásky a pokoje. Památka na ně z dob dávno minulých jde s námi životem a svou citovou náplní se stává dvojnásob blízkou. Vánoční svátky jsou plné poezie a symboliky. Křesťanská myšlenka, která vyznává a hlásá spásu světa láskou i obětí, rozkvétá ve vánočním čase, ve svůj nejnežnější květ. Všichni toužíme být obklopeni krásou Vánoc, svátků domova. Vánoční poezie, zvyky a tradice hovoří hlasem země a řečí lidí, z nichž jsme vzešli. Dojemné, důvěrně známé melodie koled, melodie často prostých písní opravdu působí na naše nitro. Kouzlo vánoc nám znovu srdce pohladí a prosincová noc zavede nazpět do mládí, k vonavé jedličce či borovici, na svátečně prostřených stolech hořící svíčky připomínají plaménky naděje, pokojné a tiše voní purpura, září vánoční stromeček, zvony znejí krajinou, v níž máme svůj domov a své rodiny. Až zasedneme ke štědrovečerní večeři, necháme se ovanout poselstvím Toho, který mezi nás přišel na svět v betlémské noci, zamysleme se – symbol rodiny, otec, matka, dítě. Nerozlučně patří k sobě, vzájemně si náleží. Tam je ona láska, tam je štěstí – základ života. Betlémská rodina ať vtiskne podobu i našim rodinám v lásce i oběti, v radosti i bolesti, ať se stane zdrojem štěstí a spokojenosti. Ať tato radostná a sdílná nálada, доброта srdcí se přenesou z vánočních dnů přes přelom roku, od kterého očekáváme novou naději, splněná přání a předsevzetí.

Krásné Vánoce, zdraví, štěstí a pohodu v příštím roce.

*Eva Vejvodová,
vzdělatelka Obce baráčníků*

TÉMA

VZPOMÍNKA NA ZALOŽENÍ OF

Když jsem seděl na lavičce u „Líbeznické pumpy“ s Karlem Stollem při otevření horní části náměstí, tak nás napadlo uspořádat v sobotu 17. 11. setkání základajících členů „Líbeznického OF“.

Za podpory vedení obce jsme se mohli sejít o novém státním svátku ve 14 hodin v prostorách „Archy“ ve staré škole. Na setkání přišlo pouze několik občanů, ale přesto bylo opravdu velice zajímavé

Společný návrat do dob líbeznického OF.
Foto -mk-

zavzpomínat na události staré již 23 let. OF vzniklo spontánně jako reakce na celorepublikové dění. Cítili jsme, že není možné a únosné zachovat starou strukturu vedení obce. Proto jsme společně sepsali prohlášení, ke kterému se připojilo svými podpisy

550 místních obyvatel. Na základě tohoto mandátu jsme vyvolali jednání s předlistopadovým vedením obce. Jednání byla velmi těžká a zdlouhavá. Atmosféra by se často dala krájet.

Všechna vyjednávání o novém vedení obce vyvrcholilo veřejným shromážděním v sále kina. Na tomto mimořádném zasedání odstoupilo staré vedení obce a zástupci OF doplnili obecní zastupitelstvo. Všichni jsme se těšili na první jarní svobodné volby. Převzetí vedení nebylo vůbec snadné a jednoduché. Stanovili jsme si na základě volebního programu nejdůležitější úkoly a cíle (kanalizace, vodovod, dopravní situace, sociální politika atd.). Dnes po mnoha letech jsem rád, že hodně z tehdejších priorit se dočkalo realizace. Myslím si, že takové setkání má smysl i pro současné vedení obce a že bez této historie by nebyla ani současnost.

Zdeněk Paulus

ZE ŽIVOTA SPOLKŮ

BETLÉMSKÉ SVĚTLO

Předávání betlémského světla je novodobý vánoční zvyk, který vznikl v roce 1986 v Rakousku. Nadace „Světlo ve tmě“, která pomáhá zrakově postiženým dětem, chtěla originálním způsobem poděkovat lidem, kteří nadaci podporovali. Rozhodli se jim darovat přivezený plamínek z věčného světla, které hoří v jeskynní kapli v Betlémě – ve městě, kde se narodil Ježíš Kristus. Další rok byli ke spolupráci při roznášení a rozdávání betlémského světla přizváni rakouští skauti a protože se akce mocně rozrostla, přenesli její centrum do Vídně. Odtud se postupně začala šířit do Evropy. Zde se 15. prosince 2012 sejdou skautské delegace z různých evropských států a při slavnostní ekumenické bohoslužbě jim bude Světlo předáno. Do naší republiky jej dovezou skauti z Brna. O třetí adventní sobotu pak skauti Betlémské světlo rozvázejí za spolupráce Českých drah do celé republiky, aby pak na Štědý den putovalo do kostelů, domovů duchodců, nemocnic, hospiců, k sousedům, přátelům, rodinám, osamělým lidem... prostě ke všem, komu chceme udělat radost malíčkým dárkem spojeným s úsměvem a ujištěním, že nejsou na světě sami.

Skauti z líbeznického střediska „WILLI“ budou betlémské světlo rozdávat na Štědý den od 14 do 15 hodin před kostelem v Líbeznicih. Abyste světýlko donesli až domů, doporučujeme si vzít lucernu.

www.betlemskesvetlo.cz

SKAUTSKÝ LAMPIONIŮVÝ PRŮVOD

Skautské středisko Líbeznice pořádá lampiónový průvod na přelomu října a listopadu. Jedná se o tradiční akci, při které vzpomínáme na významné členy našeho střediska. Letos se o organizaci postarala Pavlína (Pája) Černoohorská. Úvodní slovo u skautské chaty v areálu zdraví pronesla vedoucí střediska Ivana Krausová a hudbu zajistil Jan (Coudy) Friedrich.

Pomník se skautskými lampióny. Foto Fred

Lampiónový průvod, kterého se zúčastnilo na 70 skautů a jejich přátel, směřoval z areálu zdraví přes Chrupavku okolo komunitního centra Archa k Pomníku obětem 1. a 2. světové války. V rámci oslav vzniku naší republiky zde každoročně pokládáme věnce a zpíváme státní hymnu.

Dále průvod pokračoval na hřbitov, kde jsme se zastavili u hrobů našich bratrů Víléma Williho Froma, Václava Dobiáše, Miroslava Fífy Jelínka a Pavla Herryho Hlavinky. Na závěr jsme zazpívali skautskou večerku pro kamarády, kteří již nejsou mezi námi.

Jiří Fred Mikysek

JAK VLČATA OSVOBODILA MĚSTO EMBER

Každé dva roky se koná tradiční „Závod vlčat a světlušek o totem náčelníka a stuhu náčelní“. Závod se skládá z několika disciplín – zdravotě, skautské znalosti, příroda, krizové situace, manuální zručnost, šifry a další. Soutěží se ve čtyř – až šestičlenných hlídkách. Probíhají základní kola v rámci okresu, kraje a potom finálové celostátní kolo. Náš skautský oddíl se tohoto závodu zúčastňuje pravidelně.

Pro účast v okresním kole jsme si vybrali krásné město Benátky nad Jizerou. Tam jsme odjeli ve složení: Jáchym Blažej (Babička), Jan Kulhánek (Man-

gas), Tomáš Vrabec (Bizon) a Marek Severa (Lev). Po tuhém boji jsme skončili třetí ze třinácti hlídek, což znamenalo postup do krajského kola.

Krajské kolo se konalo v Nymburce. Hlídka se rozšířila o další dva členy, kteří se nemohli zúčastnit kola předešlého. Jednalo se o Adama Chybu (Orla) a Michala Kořínka (Mickeyho). Díky přípravě a dobré spolupráci naše hlídka vyhrála a jako jediná postoupila do celostátního kola.

Nastala tak situace, kterou jsme si ve skrytu duše všichni přáli. Zároveň však přišla i oprávněná obava o důstojné reprezentování líbeznického střediska v konkurenci patnácti nejlepších hlídek z celé republiky. Finálové kolo proběhlo v září. Pořadajícím městem víkendového klání se stal Litvínov (www.ember2012.cz).

Tématem celostátního kola byl příběh o záchraně města Ember. Již v Nymburce jsme obdrželi tajemný kufřík, který jsme směli otevřít v určený den o prázdninách. Stalo se tak na letním táboře. V kufříku byla slepá mapa kraje a další pokyny důležité pro samotný závod. Jednalo se o prezentaci naší hlídky, vykreslení mapy kraje a pomůcky nutné pro závod. Pro naši prezentaci jsme vybrali příběh Mauglího. Ten jsme pak předvedli ve vyrobených maskách před zraky všech účastníků závodu v litvínovském divadle. Do mapy jsme zakreslili důležitá města našeho kraje a jejich zvláštnosti. Oba úkoly byly bodovány do závodu.

Slavnostní vyhlášení – 3. místo líbeznických vlčat. Foto Chřástal

Do místa konání jsme vyrazili v plné sestavě v pátek 21. 9. brzy odpoledne. Dlužno podotknout, že Babička měl ještě den před odjezdem zvýšenou teplotu. Mickey byl krátce po vyléčení zápalu plic. Ale celostátní kolo je jen jednou za život!! Úvodní páteční večer patřil prezentaci všech hlídek vlčat a světlušek.

V sobotu v časných hodinách jsme se vlakem přesunuli do Oseka. Tam začínal samotný závod. Hlídku jsme předali „průvodci“, který měl kluky celý závod na starosti. V tom okamžiku naše role

vedoucích skončila, protože na trať závodu jsme nesměli. Vše bylo v rukách a hlavách našich vlačů. Hlídku jsme potkali až večer. Informace, které jsme večer z kluků páčili, byly dost zmatené. Nebylo snadné udělat si obrázek, jak na daných stanovištích vše proběhlo. Chápali jsme, že na vině je spousta dojmů a zážitků a také značné fyzické vypětí. Spát jsme šli se závěrem: „Poslední určitě nebudeme, možná tak dvanácti.“

Nastalo nedělní ráno a my opět zaujali svá místa v divadle. Jako vedoucí jsme byli smířeni s osudem. Výsledky závodů se vždy vyhláší od posledních míst, aby napětí bylo až do samého závěru. Nicméně nebyli jsme dvanácti, nebyli jsme ani sedmi.

MIKULÁŠSKÁ V LODIČCE

Rekordní návštěvnost MC Lodička zažila ovšem 6. prosince. Zvidavé maminky se totiž dozvěděly, že se v naší obci Mikulášů a spol. náramně zalíbilo a že se dostaví zkontrolovat nejdůležitější osoby na světě tam, kde je správně předpokládá – do čtvrté hery. Domnívala jsem se, že budou matky odpírat vstup zástupci Pekla, ale ty jej nadšeně vítaly a do pytle pak padaly dudlíky, málem i palec, co byl ocucáván (věřím, že můžeme použít minulý čas), žalovalo se na vztekání, nejeden masa a zeleniny, nepoužívání nočníků a mnohé další typické batolecí nešvary. Čertisko to bylo zle vyhlížející, z pytle koukala i noha nějakého nenapravitelného nezbedy, snad přesporního. Ve chvíli nejtěžší ovšem zasáhla moc nejvyšší – Mikuláš, který hlasem podezřele připomínal nejvyššího obecního mocipána, a Anděl, byť svým strništěm napoprvé moc důvěry nevbuzoval. Tito dva chválili a odměňovali a můžeme si snad oddychnout po zjištění, že jsou v našich dětech položeny dobré základy naší budoucí společnosti. Obzvlášť zajímavé byly postřehy Mikuláše o malém Vašíkovi, který ukázal, abychom o to nebyli ošizeni ani my, smrtelníci, jak krásně umí mrkat a okázale chodit jako starosta s rukama na zádech. Na konec maminky dokázaly své děti naaranžovat na společné foto a tuto trojici i přes Satanášův odpor vyprovodit zpěvem koledy Půjdem spolu do Betléma.

Nebyli jsme ani pátí. Těžko popsat pocit, když se ozvalo: „Třetí místo – Vlci Líbeznice!“

Dnes vše hodnotíme s dostatečným odstupem. Umístění je úžasné. Nemá v historii líbeznického skautingu obdoby. Kluci předvedli vše, co se sluší na správná vlčata. Znalosti, spolupráci, chování a hlavně skvělé kamarádství. My vedoucí můžeme mít radost, že v závodě, kterého se zúčastnily bezmála dvě stovky skautů, nezklamali. A to je dobrá zpráva pro celý chlapecký oddíl líbeznických skautů.

*Petr Figalla (Chrástal),
Michal Severa (Buddy)*

ADVENTNÍ VĚNCE

První prosincový den se nesl v Líbeznicích ve znamení ruční výroby věnců na sváteční stůl či na dveře. Po úspěšné velikonoční dílně, kterou lektorovala zkušená floristka Šárka Kettnerová, neoponechaly pořadatelky ze Stonožky nic náhodě a pozvaly ji opět. Její um a odborné vedení bylo zárukou toho, že se opravdu naučíme to, o čem si myslíme, že už umíme, pochopíme principy zdobení a objevíme nové trendy v aranžích. Já mám například věnec ozdobený zelinkavými lasturami, kamínky a drahokamny, přestože jsem předpokládala klasiku – badyán, skořici a sušené plátky pomeranče. O kurz byl takový zájem, že se musel uspořádat ještě odpoledne a Šárka nikoho nepustila, dokud si nebyla jistá, že každá z účastnic ze sebe vydala to nejlepší.

Do Lodičky zavítal letos i Mikuláš. Foto Miriam Kupková

NEZAPOMEŇTE SI POZNAMENAT

SETKÁNÍ S VÁNOČNÍM PUNČEM A BETLÉMSKÝM SVĚTLEM

Na Štědrý den 24. 12. ve 14.00 hodin před kostelem sv. Martina.

Přijďte si před kostel sv. Martina zazpívat koledy, popřát klidné svátky sousedům a ohřát se lahodným vánočním punčem.

ZPRAVIČKY Z LODIČKY

Za mlhou hustou tak, že by se dala krájet, byl... strážník pan Hunčovský. Dával pozor patnácté listopadové ráno, aby se na kilometrovém okruhu v Arču neztrácel balónky, fáborky a úkoly na stanovištích, a tak aby batolata s maminkami mohla zdárně absolvovat první líbeznickou batolecí bojovku. Některé maminky se zprvu obávaly, že jejich ratolesti nezvládnou střelbu ze vzduchovky, hod granátem a plazení pod ostnatým drátem. Ale taková samozřejmě bojovka nebyla – mrňata házela balónky do košíku, stavěla puzzle či komín z Lega, přičemž starší podle barev hledala podzimní plody či tancovala Kolo, kolo mlýnský. Inverze sice nebyla optimální pro zdravý charakter akce pořádané Mateřským centrem Lodička, ale na druhou stranu se některé z účastnic přiznaly, že by jinak ani ven nevyšly. Všech šestnáct soutěžících zvládlo hru na výbornou, nikdo se neztratil, ani pan strážník nemusel nijak zasahovat. Odměnou bylo nejen nevěsedně strávené dopoledne, ale i unikátní diplom od Lucky Renzové a drobné ceny, které věnovali pro radost nejmenším sousedům, ač sami bezdětní či s ratolestmi odrostlejšími. Pořadatelské díky patří tedy obecní policii a společností Active24, T-Mobile a Wrigley.

Andrea Gruntová

LÍBEZNICKÉ ŠKOLY

VÍTĚZOVÉ VÝTVARNÉ SOUTĚŽE

Také letos vyhlásila záchranná stanice zvířat IKAROS z Pelhřimova výtvarnou soutěž. Vloni nakreslila nejkrásnějšího chameleona Tereška Grubauerová z osmého ročníku a jako první cenu obdržela

Úspěšní výtvarníci naší ZŠ. Foto -šm-

živého chameleona, který jí dělá už celý rok radost. Letošní téma bylo: **Ježek**. První místo za svou kresbu roztomilého ježka získala **Aneta Bízková** ze 3.B. Protože její rodiče nechtěli do domácnosti žádné zajímavé zvířátko, dostala Anetka krásnou knihu o životě zvířat. Pan Miroslav Hořák ze ZS IKAROS, nadšený milovník a znalec zvěře všeho druhu, předal ceny ještě dalším úspěšným výtvarníkům: **Jakubovi Smetanovi** z 2.B, **Elišce Heverové** a **Kateřině Kazdové** z 5.A, **Vítku Uhrovi** z 8. ročníku a **Tomáši Černoorskému** z 9.B. Všem oceněným gratulujeme!

Šárka Mišurcová

DRAKIÁDA

Nezúčastněný pozorovatel mohl v úterý 13. listopadu v odpoledních hodinách spatřit v Líbeznicích hrozivé létající objekty a spoustu roztomilých zářivých dětských úsměvů. Čím to bylo zapříčiněno? Větrné listopadové počasí inspirovalo učitelky mateřské školy k uspořádání školní drakiády. Její součástí bylo skutečné pouštění papírových draků a výroba vlastního dráčka, který se měl stát ozdobou dětských pokojíků. Po náročném a plodném tvoření byli rodiče s dětmi vyláká-

ni na líbeznické pláň, aby si vyzkoušeli, který z hrůzostrašných létajících draků dosáhne až do oblak.

Kateřina Železníková

SÁZENÍ V LISTOPADU

V Líbeznické mateřské škole probíhá, mimo jiné, environmentální výchova. Jejím cílem je aktivně děti zapojit do péče o své životní prostředí, o svoji planetu. V listopadu děti sázely tulipány, každé dítě si samo zasadilo cibulku, ze které mu na jaře vyroste kytička. I přesto, že Líbeznice jsou obcí, která je tvořena převážně rodinnými domy se zahradou, byla to pro mnohé z dětí vůbec první zkušenost se sázením.

Kateřina Železníková

BLAHOPŘÁNÍ

Blahopřejeme listopadovým jubilantům:
Samec Josef – 75 let, Vejvodová Eva – 75, Bíbová Hana – 75, Moláček Pavel – 70, Jeleňová Eva – 70, Holíš Antonín – 60, Matulík Stanislav – 60.

TÉMA

NOVÉ PARKOVIŠTĚ NA NÁMĚSTÍ

Celkem jedenáct nových parkovacích stání vzniklo během jednoho měsíce při severní straně prodejny na náměstí. Pozemky poskytla obec. Stavbu financovalo Tesco. „Od první chvíle jsme se snažili dojednat se společností Tesco, aby upravila přístupovou komunikaci ke stávajícímu parkovišti a aby co nejdříve realizovala nová parkovací stání. První dvě podmínky se podařilo naplnit ještě před otevřením prodejny v létě. Teď se naplnil i druhý požadavek obce. Ceníme si toho, že se vše děje v nejkratším možném čase,“ říká starosta obce Martin Kupka s tím, že na dosavadním parkovišti vznikaly kvůli velkému zájmu o prodejnu kolizní situace. Součástí dohody je i posílení veřejného osvětlení v části za prodejnou.

Před měsícem stavba teprve začínala. Foto -na-

Společnost Tesco tak realizovala po úpravě prodejny další investici. Jako zhotovitele si vybrala pražskou stavební společnost Ekos. Nové parkoviště zahrnuje 10 standardních parkovacích stání a jedno bezproblémově dostupné místo pro osoby se zdravotním postižením. Součástí technického řešení je i odvodnění plochy a také adekvátní osvětlení parkoviště.

-na-

NEZAPOMEŇTE VČAS ZAPLATIT ZA ODPAD!

Do kdy je třeba zaplatit poplatek za odvoz odpadu a jaká je jeho výše?

Podle Obecně závazné vyhlášky obce Líbeznice č. 1/2012 je místní poplatek za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů splatný nejpozději do 30. 1. každého kalendářního roku. Sazba poplatku pro fyzickou osobu podle čl. 2 této vyhlášky činí 500 Kč.

Poplatek platí:

a) fyzická osoba,

1. která má v obci **trvalý pobyt**. Za domácnost může být poplatek odveden společným zástupcem, za rodiny nebo bytový dům vlastníkem nebo správcem. Tyto osoby jsou povinny obci oznámit jména a data narození osob, které poplatek odvádějí.

2. které byl podle zákona upravujícího **pobyt cizinců** na území České republiky povolen **trvalý pobyt** nebo **přechodný pobyt** na dobu delší než 90 dnů,

3. která podle zákona upravujícího **pobyt cizinců** na území České republiky pobývá na území České republiky **přechodně po dobu delší 3 měsíců**,

4. které byla udělena mezinárodní ochrana podle zákona upravujícího azyl nebo dočasná ochrana podle zákona upravujícího dočasnou ochranu cizinců,

b) fyzická osoba, která má ve vlastnictví stavbu určenou nebo sloužící k **individuální rekreaci**, ve které není hlášena k trvalému pobytu žádná fyzická osoba. Má-li k této stavbě vlastnické právo více osob, jsou povinny platit poplatek společně a nerozdílně, a to ve výši odpovídající poplatku za jednu fyzickou osobu.

Firmy a OSVČ platí na základě Smlouvy o využívání systému nakládání s odpadem, kterou mají možnost uzavřít s obcí Líbeznice. Cena za odvoz jedné nádoby (120l nebo 110l) je 2500 Kč za rok.

Poplatek je možno uhradit hotově v pokladně Obecního úřadu v úředních hodinách Po, St 8–12, 13–17 hod. nebo pohodlněji **bez čekání** na účet Obce Líbeznice č. 3220201/0100. Do variabilního

symbolu uvádějte číslo popisné rodinného domu, do zprávy pro příjemce jméno a příjmení. Po zaplacení uvedené částky a připsání platby na účet obce, vám bude známka včetně potvrzení o zaplacení automaticky zaslána poštou.

Jana Idjerová

BIODOPAD

Sezónní svoz bioodpadu se v Líbeznici zjevně osvědčil. Využívá jej 58 domácností. Na základě řady podnětů provedla obec průzkum, kolik lidí by mělo zájem o celoroční svoz za cenu zvýšené úhrady. Na základě většinové odezvy zůstane i pro rok 2013 u dosud prověřeného rámce – svážen se bude za stejnou cenu jako v letošním roce od března do listopadu. Cena bude 60 Kč měsíčně za malou nádobu a 110 Kč měsíčně za velkou nádobu. Stejně jako letos bude svoz probíhat každou lichou sobotu v měsíci. První svoz v sobotu 2. března a poslední 29. listopadu 2013.

-na-

POPLATKY ZA PSY A UBYTOVÁNÍ

Každý nový rok začíná placením různých poplatků. Touto cestou bych chtěl připomenout, že schválením Obecně závazné vyhlášky č. 1/2011 (úplné znění je na našich webových stránkách), je nutno zaplatit také **poplatek za psy** a **poplatek z ubytovací kapacity**. Pro upřesnění uvádím, že roční poplatek za prvního psa je ve výši 150 Kč, za druhého a každého dalšího psa téhož držitele 300 Kč. Slevu mají ti majitelé, kteří mají psa opatřeného čipem nebo tetováním. Ti potom platí poplatek za prvního psa 100 Kč a za druhého a dalšího psa téhož majitele 250 Kč. Poplatek je nutné uhradit do 15. února daného roku. Poplatek za psy platí všichni majitelé psů v naší obci, vyjma majitelů s průkazem ZTP/P.

O **poplatku z ubytovací kapacity** hovoří OZV č. 1/2011 v části VI. v čl. 9 až 11, kde je dána povinnost těm, kteří poskytují ubytování platit za **jedno lůžko a den 5 Kč**. Tento poplatek je splatný do 15 dnů po uplynutí každého čtvrtletí daného roku.

František Závorka

KRÁTKÉ ZPRÁVY

ZMĚNA Č. 3 ÚZEMNÍHO PLÁNU KONEČNĚ NA SVĚTĚ

Po více než třech letech předkládání nejrůznějších vyjádření, stanovisek a podpůrných argumentů mohli zastupitelé konečně schválit dne 5. prosince 2012 změnu č. 3 územního plánu obce. „Zdržení nemělo na svědomí ani předchozí ani současné vedení obce. Orgány státní správy volaly po nových a nových dokladech. Konečně letos před vánočními svátky vstoupí nový obecní ‚zákon‘ v platnost. To je dobrá zpráva pro všechny, kteří netrpělivě čekali,“ říká starosta obce Martin Kupka.

MAPOVÝ PORTÁL OBCE V PLNÉM NASAZENÍ

Více než rok můžou líbezníci občané využívat mapový portál obecního webu. Novinkou je čerstvě přístupný územní plán obce. „Tím se podařilo doplnit obecní mapový portál o poslední důležitou mapovou vrstvu. Každý od nynějška najde na obecním webu www.libeznice.cz všechny důležité informace o území v přehledné grafické podobě. Stačí jen kliknout,“ vysvětluje starosta obce.

DALŠÍ FORMA KOMUNIKACE - CHYTRÉ SMS

Nová služba chytrých SMS běží od 12. prosince. Líbeznice se staly jednou z pilotních obcí nového nástroje pro komunikaci s veřejností. Všichni uživatelé mobilních telefonů s operačním systémem Android si mohou od nynějška instalovat do svého mobilu aplikaci Mobisys (k dispozici na Google Play) a získávat zdarma informace o dění v obci. Přístroj je na novinky dokonce sám upozorní. Pro uživatele iPhoneů bude nová aplikace k dispozici v lednu.

OBEC MÁ NOVÝ TRAKTOR

První velké sněžení zastihlo líbeznické technické služby vybavené. Do ulic vyjely s nově zakoupeným malým traktorem Belarus. Jeho pořízení přišlo obce

Nový traktor ve službách obce. Foto -mk-

na 600 tisíc korun. „Nepodařilo se v okolí sehnat nikoho, kdo by nám v zimě shraboval komunikace. Nákup nového traktoru ale pomůže nejen při úklidu sněhu v zimě. Obec jej bude využívat i na transport objemnějšího odpadu a v létě také na sekání trávy v příkopech. Chceme dokonce nabídnout pomoc lidem, kteří si nemohou sami vyházet vjezd. Mohou využít nadstandardní placenou službu, kdy jim technické služby za úplatu snůh uklidí,“ vysvětluje 1. místostarosta obce František Závorka. Ceník všech služeb obecní společnosti Líbeznická s.r.o. najdete na předposlední straně tohoto Zpravodaje.

-nk-

POD LIPAMI

Krátká komunikace spojující ulici Mělnickou s ulicí Zdíbskou. Původně osázená řadami lip.

Za první republiky byl v ulici Pod lipami známý fotografický ateliér paní Řehkové a proti němu líčérka rodiny Oličových.

Poslední stromy bylo nutné v ulici pokácet koncem minulého století kvůli jejich špatnému zdravotnímu stavu.

Pro Slované a Germány byly lípy posvátnými stromy. Lípa srdčitá – *Tilia cordata* – měla podle pověry odvracet blesky, přejímat nemoci nemocných. Často byla vysazována v obcích na místech, kde se jejich obyvatelé scházeli. Aleje, návsi, hřbitovy, kapličky.

Ulice Pod Lipami je už nějaký čas bez stromů. Foto -mk-

V létě koruny stromů poskytovaly stín. Jejich dřevem bylo surovina pro řezbáře a truhláře, z lýka se vyráběly nůše a rohožky. Lipové květy se sušily, aby se z nich v zimě vařil léčivý a lahodný čaj, také byly důležitou pastvou pro včely.

*Hana Závorková,
ředitelka Oblastního muzea
Praha-východ*

Líbeznická s. r. o. nabízí

Nabídka služeb

Ceník služeb pro občany pro rok 2013. V případě zájmu kontaktujte Michala Doubravu – libeznickasro@libeznice.cz, tel.: 606 283 687

Multicar	Kč bez DPH	Kč s DPH 21%
Jednorázový odvoz materiálu a odpadu v Libeznicích		
každá započatá 1/2 hodina	100,00	120,00
Multicar	Kč bez DPH	Kč s DPH 21%
Jednorázový odvoz mimo obec do 15ti km		
každá započatá 1/2 hodina	150,00	180,00
Ford tranzit	Kč bez DPH	Kč s DPH 21%
Jednorázový odvoz materiálu a odpadu v Libeznicích		
každá započatá 1/2 hodina	100,00	120,00
Ford tranzit	Kč bez DPH	Kč s DPH 21%
Jednorázový odvoz mimo obec do 15ti km		
každá započatá 1/2 hodina	150,00	180,00
Ford tranzit	Kč bez DPH	Kč s DPH 21%
Jednorázový odvoz mimo obec nad 15 km		
1 km	28,00	33,60
Ford tranzit	Kč bez DPH	Kč s DPH 21%
Nakládka a vykládka (čekací doba)		
každá započatá 1/4 hodina	20,00	24,00
Uložení stavební sutě	Kč bez DPH	Kč s DPH 21%
jeden naložený multicar	600,00	720,00
Uložení stavební sutě	Kč bez DPH	Kč s DPH 21%
jeden naložený Ford tranzit	1000,00	1200,00
Provedené práce vibračním válcem	Kč bez DPH	Kč s DPH 21%
každá započatá 1/4 hodina	150,00	180,00
Provedené práce vibrační deskou	Kč bez DPH	Kč s DPH 21%
každá započatá 1/4 hodina	75,00	90,00
Výkopové práce	Kč bez DPH	Kč s DPH 21%
jedna hodina	500,00	600,00
Drobné zednické, výkopové a údržbářské práce	dle dohody	
Půjčovné – výsuvný žebřík	Kč bez DPH	Kč s DPH 21%
jeden den	165,00	198,00
Sekání trávy se sběrem	Kč bez DPH	Kč s DPH 21%
do 100 m ²	250,00	300,00
Sekání trávy se sběrem	Kč bez DPH	Kč s DPH 21%
1 m ² (nad 100 m ²)	2,50	3,00
Sekání porostu traktorem	Kč bez DPH	Kč s DPH 21%
1 m ²	2,00	2,40
Úklid sněhu pluhem	Kč bez DPH	Kč s DPH 21%
1 m ² (do 30 m ²)	4,00	4,80
Úklid sněhu pluhem	Kč bez DPH	Kč s DPH 21%
1 m ² (nad 30 m ²)	2,50	3,00

OBNOVENÁ ALEJ V MĚLNICKÉ

Mělnickou ulici lemují od soboty 24. listopadu 2012 celkem 15 nově vysazených jasanů. Nahradily odumřelé javory, které bylo nutné odstranit.

„Stromy podél cest k českým a nejen českým vesnicím patří. Na Mělnické bylo stromořadí od nepaměti. Proto jsme je chtěli obnovit. Rádi bychom, aby zeleně rok od roku přibývalo,“ vysvětluje první místostarosta obce František Závorka a dodává: „Z doporučených druhů jsme vybrali jasan, který by měl vzrůstem i kulovitým tvarem koruny nejlépe vyhovovat podmínkám aleje u frekventované komunikace. Měly by být také dostatečně odolné vůči solení.“

Nová alej v Mělnické. Foto -na-

O vysazení se postarali pracovníci líbeznických technických služeb. Celkové náklady na pořízení i výsadbu 15 nových stromů nepřesáhnou 45 tisíc korun. Původně obec na tuto akci plánovala uvolnit 50 tisíc korun. *-mk-*

VZPOMÍNKA NA LÍBEZNICE

Pan Jiří Procházka žil v minulosti v Libeznicích. Na svou rodnou vesničku stále rád vzpomíná. Prožil zde školní léta a další roky celoživotního povolání redaktorského. V místním rozhlasu MNV tehdy vysílal spolu s kamarády svazáky rozhlasové relace. Několik let se zabýval psaním obecní kroniky. Jeho otec pracoval dlouhá léta na MNV jako poslíček a také dříve jako ponocný. Pan Jiří Procházka žije nyní v Domově seniorů v Letovicích a poslal nám jednu ze svých básní.

Lásku nezničí ani bouře zlá

Jiří Procházka

*Život je krásný
pro nás, oba
souzený je nám
na dlouhá léta
Budeme-li žít
jen pro naši lásku
budeme-li pospolu,
něhu milou ještě
přidejme
Bojíš se o lásku?
Otázka, na niž
oba hledáme odpověď
Nemusíš, Ty i Já
Nic lásku nezničí,
ani bouře zlá,*

*ani větry líté
Pochybuješ o lásce,
otázka Bojíš se o lásku,
je vyzývavá a provokující,
láska se nemůže sama
bránit,
jen my dva ji můžeme
zachránit před
nebezpečím
Nic lásku nezničí,
nezničíme-li ji,
My dva, Ty a Já
Láska o nic neprosí,
láska od nás,
věrnou lásku žádá.*

Srdečně Vás zveme na první ročník:

LÍBEZNICKÝ PLES

19/1/2013 | YARD RESORT
od 20:00 | **PŘEDBOJ**

Hlavní scéna:
LEM81 - ORCHESTR PETRA HOLUBA

Mamut scéna:
PITOCHA I BORKY KEMPELEN I DESORT

Lístky v prodeji na Obecním úřadě | Doprava autobusem v ceně
Odjezd z Líbeznic: 19:30 a 19:45 / zpět: 0:30, 1:30 a 2:30

Pořádají spolu s Kulturním výborem obce Líbeznice
Skauské středisko Willi Líbeznice a Líbeznické spolky.

Soukromé jesle a školka v Praze 8

ProJesle - soukromé školky a jesle v Praze

Soukromé jesličky se zdravotními sestřičkami, využíváme biopotravinu, kroužky typu keramika, angličtina, dětská jóga, tanečky a další ...

Pro děti od 12 měsíců do 4 let | Otevřeno od 7 do 18 hodin | Tradice od roku 1992

www.projesle.cz email: info@projesle.cz telefon: 232 000 800

ProJesle v Ďáblicích:
„Kokořínská“ Legionářů 26, Praha 8

ProJesle v Dolních Chabrech:
„V Budyšínské“ Budyšínská 2, Praha 8

Od září 2012 otevřena nová pobočka jeslí a školky v Praze 4 - „Točitá“
K dispozici je pro Vás i pobočka v Měšicích u Prahy - „Nad Babím dolem“

GARÁŽOVÁ VRATA

VJEZDOVÉ BRÁNY • PLOTOVÉ SYSTÉMY

• POHONY VRAT A BRAN • PŘEDOKENNÍ ROLETY • BEZPEČNOSTNÍ MŘÍŽE
• MARKÝZY • ZÁVORY • HLINÍKOVÉ PERGOLY

D.O.S.

Mělnická 109, 250 65 Líbeznice
tel. / fax: +420 272 700 252
tel.: +420 266 310 449
GSM: +420 602 206 326
e-mail: info@vasevrata.cz
www.vasevrata.cz

ZÁKLADNÍ ŠKOLA SPEKTRUM, s.r.o.

Kytlická 757, 190 00 Praha 9-Prosek

NABÍZÍME

- školu rodinného typu s individuálním přístupem pedagogů k dětem
- počet maximálně 20 žáků ve třídě
- rozšířenou výuku anglického jazyka od první třídy
- dvě hodiny anglické konverzace týdně s rodilým mluvčím
- přípravu a testování angličtiny Cambridge ESOL u British Council
- interaktivní tabule, dataprojektory, počítačovou učebnu
- srovnávací testy pro žáky SCIO, KALIBRO
- školní družinu s provozem od 7.00 do 17.30 hod.
- nabídku kroužků v budově školy
- školní zahradu k relaxaci dětí a k činnostem se školní družinou

„Hrajeme si na školu“ program pro předškoláky:
28. 11. 2012 a 9. 1. 2013 vždy 17.00–18.00 hod.
Dny otevřených dveří:
28. 11. 2012 a 9. 1. 2013 vždy 9.00–12.00 a 14.00–17.00 hod.
Zápis do 1. třídy:
16. a 17. 1. 2013 vždy 14.00–17.00 hod

http://www.zsspektrum.cz
jednatel@zsspektrum.cz
reditel@zsspektrum.cz
tel.: 283 882 044, 242 483 840

Stále je možno přijmout žáky do 2. a 4. třídy.

PRODEJ DŘEVĚNÝCH EKOBRIKET

VHODNÉ DO KRBOVÝCH KAMEN
KRBŮ A KOTLŮ

TOPTE LEVNĚ A EKOLOGICKY

od 4,50 Kč/kg

výhřevnost: 18-19 MJ/kg
DLOUHÁ DOBA HOŘENÍ
VYROBENO Z PŘÍRODNÍCH
PILIN BEZ POUŽITÍ PŘÍSDAD

DOPRAVA ZDARMA 722 374 761

Při předložení kuponu sleva 10% na kosmetické ošetření

KOSMETICKÝ SALON Petra v Bašti

Nabízíme:
Kosmetické ošetření franc. kosm. THALGO již od 480Kč, Chemický peeling,
Masáže lavovými kameny, depilace teplým voskem, Pedikúra od 220Kč

Těším se na Vaši návštěvu

Mobil +420 775 357 983 www.kosmetikapetra.com